

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 14 mei 2008 in zaak nr. 07/45454 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 augustus 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) tot het verlengen van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 28 november 2007 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 mei 2008, verzonden op 19 mei 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Borman
lid van de enkelvoudige kamer

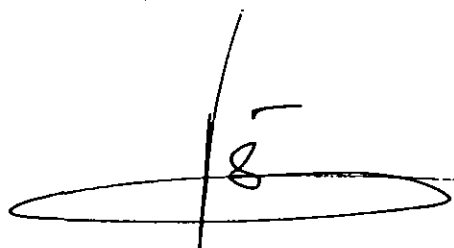
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 december 2008

218-577.

Verzonden: 17 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: Awb 07/45454

uitspraak: 14 mei 2008

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Turkse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0205.17.8027,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. R.J.J. Flantua, advocaat te Utrecht,

tegen:

De staatssecretaris van justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. Bijsterbosch, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 10 november 2006 heeft eiseres een aanvraag om verlenging van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Bij besluit van 21 augustus 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Eiseres heeft bij schrijven van 28 augustus 2007 bezwaar aangetekend tegen dit besluit.

Bij beschikking van 28 november 2007 heeft verweerder het bezwaarschrift ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 4 december 2007 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 15 april 2008. Eiseres is daarbij verschenen, bijgestaan door mr. R.J.J. Flantua die de zaak van haar gemachtigde mr. I. Ozkara heeft overgenomen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Overwegingen

Eiseres is op 3 december 2002 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "gezinshereniging bij ouder(s)". Deze vergunning is verleend met ingang van 3 december 2002 tot 6 november 2003. Op 18 november 2003 is de verblijfsvergunning verlengd tot 6 december 2007. Op 10 november 2006 heeft eiseres voornoemde verlenging aangevraagd.

Verweerder heeft die aanvraag afgewezen, omdat eiseres niet meer voldoet aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend. In het geval van eiseres is gebleken dat zij sinds 25 augustus 2004 niet meer op hetzelfde adres staat ingeschreven als haar vader.

Eiseres meent dat verweerder de aanvraag ten onrechte heeft afgewezen.

Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

Artikel 3.12 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) bepaalt dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming, wordt verleend aan het in artikel 3.14 genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 bedoelde hoofdpersoon, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 genoemde voorwaarden.

Artikel 3.17 Vb 2000, aanhef en onder a, bepaalt dat de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de vreemdeling en de hoofdpersoon samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren.

In hoofdstuk B2/9.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) staat dat van verbreking van de gezinsrelatie sprake is indien de vreemdeling niet langer in gezinsverband samenwoont en in eigen onderhoud is gaan voorzien. In Nederland buitenshuis wonende kinderen die een volledige dagopleiding volgen (al dan niet met studiebeurs), behouden hun afhankelijke verblijfstitel.

De rechtbank moet beoordelen of verweerder op grond van artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, Vw 2000 de aanvraag om verlenging heeft kunnen afwijzen, omdat eiseres niet meer met de hoofdpersoon samenwoont en geen gemeenschappelijke huishouding meer voert.

De rechtbank stelt in dit verband vast dat niet in geschil is dat eiseres sinds 25 augustus 2004 niet meer bij haar vader woont, dat zij geen gezamenlijke huishouding voert met haar vader, dat zij bij haar broer op een ander adres is gaan wonen en dat zij een uitkering als alleenstaande ontvangt. Voorts is niet in geschil dat eiseres geen dagopleiding volgt als bedoeld in B2/9.4 Vc 2000.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder de aanvraag heeft kunnen afwijzen, omdat niet meer wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend.

Vervolgens stelt de rechtbank vast dat door de gemachtigde van eiseres, desgevraagd ter zitting, is bevestigd dat het beroep op de Gezinsherenigingsrichtlijn 2003/86 in beroep niet langer wordt gehandhaafd.

Eiseres meent dat zij rechten kan ontlenen aan artikel 7 van de associatieovereenkomst EEG/Turkije, (Besluit 1/80).

Ingevolge artikel 7, eerste alinea, van Besluit 1/80 hebben gezinsleden van een tot de legale arbeidsmarkt van een Lid-Staat behorende Turkse werknemer, die toestemming hebben gekregen om zich bij hem te voegen, het recht om - onder voorbehoud van de aan de werknemers uit de Lid-Staten van de Gemeenschap te verlenen voorrang - te reageren op een arbeidsaanbod, wanneer zij sedert tenminste drie jaar aldaar legaal wonen, en vrije toegang tot iedere arbeid in loondienst te hunner keuze, wanneer zij sedert tenminste vijf jaar aldaar legaal wonen.

Nog daargelaten dat in onderhavige zaak (willen) reageren op een arbeidsaanbod geen onderdeel van het geschil uitmaakt, heeft verweerder zich, naar het oordeel van de rechtbank, op juiste gronden op het standpunt gesteld dat het beroep van eiseres op voornoemd Besluit 1/80 faalt, omdat eiseres niet voldoet aan de in artikel 7 genoemde voorwaarde dat eiseres drie jaar legaal bij haar vader heeft gewoond. Het standpunt van eiseres dat verweerder ten onrechte de geest en inhoud van artikel 7 uit het oog heeft verloren door samenleving met de ouder als vereiste te stellen, kan de rechtbank, mede gelet op de bewoordingen van bedoeld artikel, niet volgen. Eiseres beroept zich in dit verband op een uitspraak van deze rechtbank, zitting houdende te Almelo, van 23 mei 2007. Deze uitspraak is echter door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 10 december 2007 vernietigd.

Voor zover eiseres meent dat zij zelfstandig rechten heeft opgebouwd uit voornoemd Besluit 1/80, omdat zij een beroepsopleiding heeft voltooid, is de rechtbank van oordeel, nog daargelaten dat eiseres dit pas in beroep aan de orde heeft gesteld, dat eiseres haar standpunt onvoldoende heeft onderbouwd.

Eiseres doet voorts een beroep op artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Zij heeft in dit verband aangevoerd altijd met haar familie te hebben samengewoond. Daarom is volgens eiseres sprake van een bijzondere afhankelijkheid van haar familie.

Artikel 8 EVRM van luidt als volgt:

1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich, gelet op hetgeen eiseres in dit verband heeft aangevoerd, op het standpunt kunnen stellen dat niet aannemelijk is geworden dat sprake is van meer dan gebruikelijke afhankelijkheid en emotionele binding (*more than*

normal emotional ties). Het altijd met de eigen familie samenwonen is daartoe onvoldoende.

Eiseres doet een beroep op artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht. Dit beroep faalt naar het oordeel van de rechtbank. Verweerder heeft zich namelijk in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat hetgeen eiseres in dit verband heeft aangevoerd, geen bijzondere omstandigheden zijn in de zin van de wet.

In de gronden van beroep wijst eiseres in dit verband naar de hoorplicht welke verweerder naar de mening van eiseres heeft geschonden. De rechtbank overweegt dat op grond van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb van het horen van belanghebbenden kan worden afgezien indien het bezwaar kennelijk ongegrond is. Van een kennelijk ongegrond bezwaar is sprake wanneer uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie. Gezien bovenstaande overwegingen en de inhoud van het dossier is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht heeft afgezien van horen van eiser in de bezwaarfase. Van schending van de hoorplicht is naar het oordeel van de rechtbank derhalve geen sprake.

Het beroep is ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 14 mei 2008 in tegenwoordigheid van mr. M. Buikema als griffier.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **19 MEI 2008**

Advocaten en Procureurs

Mr L. Louwerse
 Mr R.A. van der Velde
 Mr H.J. Veen
 Mevr. Mr P.C. Smit
 Mevr. Mr S. Sewnath
 Mr S.F.J. Smeets
 Mr R.J.J. Flantua
 Mr D.C. Vlieland
 Mr W. Hendrickx
 Mr E. Osinga
 Mr R.P. van der Graaf
 Mr I. Özkara

PER TELEFAX 070 3151380

Aan de Raad van State
 Afdeling Bestuur/rechtspraak
 Postbus 20019
 2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 JUN 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Chef de Bureau:
 Mevr. N.P. Bol

Vestiging Arnhem:
 Mr B.P.J. van Riel
 Mr J.A. Schadd

Utrecht, 16 juni 2008

Onze ref. : 20708031 RF/RF
 inzake .IND

Geeft te kennen,

Mevrouw _____, geboren op _____, van Turkse nationaliteit, verder te noemen appellante, te dezer zake woonplaats kiezende te Utrecht, Biltstraat 110-1102, ten kantore van Louwerse en Van der Velde advocaten B.V., waarvan advocaat mr R.J.J. Flantua verklaart tot het indienen van het onderhavige beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd;

Dat appellante hierbij hoger beroep instelt tegen de in kopie bijgevoegde uitspraak van de rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te assen (verder: de rechtbank), uitgesproken op 14 mei 2008 en verzonden op 19 mei 2008 (AWBnr. 07/45454).

Het hoger beroepschrift berust op de navolgende grieven.

Grief 1

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank op pagina 2, achtste tot en met tiende alinea samengevat het volgende:

De rechtbank overweegt dat de rechtbank moet beoordelen of de aanvraag om verlenging door verweerder kan worden afgewezen, omdat eiser niet meer met de hoofdpersoon samenwoont en geen gemeenschappelijke huishouding meer voert.
 De rechtbank is van oordeel dat verweerder de aanvraag heeft kunnen afwijzen, omdat niet meer wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend daar appellante sinds 25 augustus 2004 niet meer bij haar vader woont, geen gezamenlijke huishouding voert met haar vader, bij haar broer op een ander adres is gaan wonen en een uitkering als alleenstaande ontvangt.

In Vc B2 9.4 staat vermeld dat er sprake is van verbreking van de gezinsrelatie indien de vreemdeling niet langer in gezinsverband samenwoont en in eigen onderhoud is gaan voorzien.

Appellante heeft steeds aangegeven dat zij nog steeds in gezinsverband samenwoont met haar broer en zijn gezin. Uit Vc 9.4 blijkt niet dat het moet gaan om gezinsverband met degene bij wie verblijf is toegestaan, zoals uitdrukkelijk in het eerste en laatste gedachtestreepje wordt vermeld.

In haar ogen heeft zij het gezin waartoe ook haar broer behoort niet verlaten. Zij is niet alleen gaan wonen, hetgeen als ongehuwde vrouw ook niet gebruikelijk is, en heeft in haar ogen het gezinsverband dan ook niet verlaten.

Appellante is dan ook van mening dat zij niet in strijd met het beleid heeft gehandeld en dat haar aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning had dienen ter worden ingewilligd.

Op grond van het voorgaande is appellante van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de bestreden beschikking op dit onderdeel kan standhouden.

Grief 2:

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank op pagina 3, zesde tot en met achtste alinea en pagina 4 eerste alinea samengevat het volgende:

De rechtbank overweegt dat verweerder zich met betrekking tot artikel 8 EVRM op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet aannemelijk is geworden dat er sprake is van more than normal emotional ties. Het altijd met de eigen familie samenwonen is daartoe onvoldoende.

Gelet op de culturele achtergrond van appellante, appellante als Turkse ongehuwde vrouw blijft bij haar familie wonen, en het feit dat zij in Turkije en Nederland altijd bij haar familie heeft gewoond, brengt volgens appellante met zich mee dat er wel degelijk sprake is van more than normal emotional ties in de zin van artikel 8 EVRM.

De uitspraak kan naar de mening van appellante op dit onderdeel niet in stand blijven.

Grief 4:

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank op pagina 4, tweede alinea samengevat het volgende:

Met betrekking tot het beroep op artikel 4:84 Awb overweegt de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellante geen bijzondere omstandigheden heeft aangevoerd.

Appellante is van mening het feit dat zij meerdere jaren in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning, altijd bij haar familie is blijven wonen, dat zij studeert en werkt, dat haar familie in Nederland woont en dat zij niet adequaat is voorgelicht door de Nederlandse overheid bij haar verlengingsaanvraag en eerst na 9 maanden een beslissing kreeg, bijzondere feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:84 Awb zijn die tot een verlening van een verblijfsvergunning dienen te leiden.

De uitspraak kan naar de mening van appellante op dit onderdeel niet in stand blijven.

Grief 5:

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank op pagina 4, derde alinea samengevat het volgende:

De rechtbank is van oordeel dat verweerder terecht heeft afgezien van horen in de bezwaarfase.

Appellante is van oordeel dat zij op grond van artikel 7:2 Awb in de gelegenheid dient te worden gesteld om te worden gehoord. In dit verband wordt ook gewend op jurisprudentie van uw Afdeling waaruit blijkt dat de hoorplicht een essentieel onderdeel is van de bezwaarschrift procedure.

In dit verband is ook van belang dat appellant van december 200 tot en met februari 2007 in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning en haar familie in Nederland verblijft en zij altijd bij haar familie heeft gewoond.

Appellante is van mening dat er geen sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaarschrift in de zin van artikel 7:2 Awb.

Conclusie:

Gezien bovenstaande grieven verzoekt appellante U het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen.

Voorts wordt verzocht verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Een afschrift van dit hoger beroepschrift wordt aan procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag gezonden.

Ondergetekende verzoekt u het verschuldigde griffierecht af te boeken van de rekening courant , VS 0125.

Hoogachtend,

R.J.J. Flantua

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110-112 * : 572 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Dordengelden 41.36.72.794 *